

הדרכון והשעון - 2027 כשנת המפנה בין סין לטאיוואן

עידן מורג' | 1 בינואר, 2026 | גיליון 2079

2027 נחשבת על ידי רבים כשנה שבה הצבא הסיני יתקוף את טאיוואן - במיוחד לאחר הצהרתו של ראש ה-CIA לשעבר, [וויליאם ברנס](#), בשנת 2023 כי "באמצעות מודיעין אנו יודעים שהוא [שי ג'ינפינג] הנחה את צבא השחרור העממי להיות מוכן עד שנת 2027 לבצע פלישה מוצלחת לטאיוואן". מכוני מחקר מערביים דוגמת [Brookings](#) עשו את 2027 לשנת הייחוס בניחותיהם. גם במרחב הקרוב לסין וטאיוואן, למשל [ביפן ובהודו](#), שנת 2027 עולה שוב ושוב כנקודת התייחסות. כל זאת, למרות שאין גורם סיני רשמי שהצהיר בגלוי ש-2027 היא שנת היעד לאיחוד עם טאיוואן. ייתכן שהמודיעין האמריקאי נכון וייתכן שלא, כך שלא ניתן לומר בוודאות גמורה שזו אכן שנת היעד. ועם זאת, במאמר זה מנותחות סיבות אפשריות לקביעה זו ומוצגת המשמעות של 2027 כשנת היעד לפעולה צבאית נגד טאיוואן למערכות הביטחון, החוץ והכלכלה הישראליות.

איחוד טאיוואן עם סין היבשתית היה תמיד מטרה חשובה למק"ס (המפלגה הקומוניסטית הסינית), אך נראה שבשנים האחרונות [עולה חשיבותו](#) של הנושא והוא [מוצג כליבת האינטרסים המרכזיים](#) של סין. אולם, הזמן אינו לטובת הסיכוי לאיחוד בדרכי שלום. בעבר, טאיוואן ראתה עצמה כסין האמיתית, שעתידה להתאחד עם היבשת ולשלט בסין המאוחדת, אולם המצב השתנה. מבט על דעת הקהל הטאיוואנית במספר העשורים האחרונים מראה כי יותר ויותר טאיוואנים רואים עצמם כאומה נפרדים מסין היבשתית: 64% ב-2008 עד 75% ב-2015 ו-83% בסקר של מכון [פיו מ-2024](#). זאת ועוד, בסקר משנת 2024 עולה כי כ-87% מהטאיוואנים אינם מעוניינים באיחוד ([62% מעדיפים את הסטאטוס קוו וכ-27% מעדיפים עצמאות](#)). כלומר, מגמת ההיבדלות הטאיוואנית הולכת ומתרחבת והרצון להתאחד הולך ומצטמצם.

סין מנסה לבלום מגמה זו ופועלת במגוון דרכים, מאיומים באמצעות תרגילים צבאיים, דרך מבצעי השפעה חיובית, לוחמה פוליטית ושיטות של מקל וגזר כלכליים. בשנת 2024 הרשויות בטאיוואן דיווחו על אודות יותר משני מיליון פרטי מידע כוזב שהסינים הפיצו ברשתות החברתיות בניסיון להשפיע על דעת הקהל. ולמרות כל המאמצים האלה, הטאיוואנים בחרו

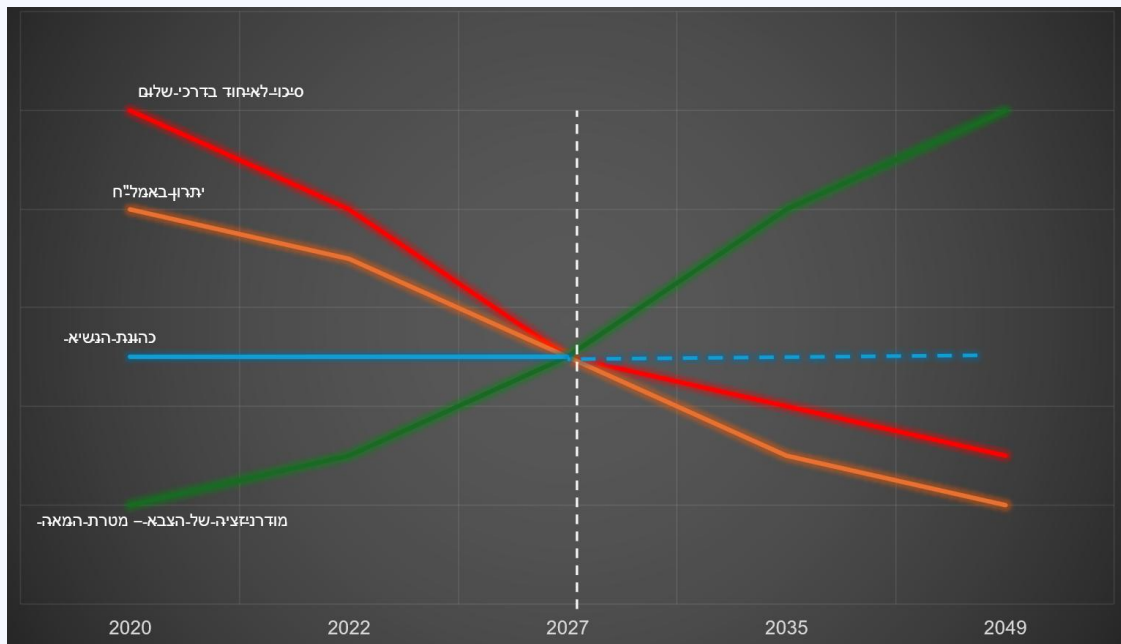
¹ אל"ם עידן מורג, בעל תואר ראשון במדע המדינה וסוציולוגיה מהאוניברסיטה הפתוחה, ובעל תואר שני בביטחון לאומי מאוניברסיטת חיפה. לשעבר נספח צה"ל בסין. מפקד חטיבת שריון מילואים.

שלוש פעמים רצופות, בשנת 2016, בשנת 2020 ובשנת 2024, שיאים ממפלגת ה-DPP (Democratic Progressive Party), שאינה חותרת לאיחוד עם סין, בלשון המעטה. לא רק זאת, ב-2025 נשא הנשיא הטאיוואני, ויליאם לאי, 10 נאומים פומביים שכותרתם היא חיזוק ואיחוד האומה. במסגרתם הוא הגדיר את סין ככוח חיצוני עוין ואף הצהיר כי טאיוואן היא בעלת כל הרכיבים של מדינה ריבונית. (כנספח ההגנה הישראלי בבייג'ינג שמע כותב מאמר זה לא פעם בשיחות צד, כי) סין מבינה שלא יהיה איחוד בדרכי שלום ואף אמירות כי סבלנותה נעלמת. קצין בכיר בצבא הסיני אף אמר במפורש בשנת 2024, כי תוך שנתיים עד ארבע הבעיה עם טאיוואן תיפתר.

אם איחוד בכוח הוא עניין של זמן, מדוע 2027?

ככלל ניתן לומר כי ב-2027 "מסתנכרנים" לראשונה מספר שעונים שמובילים להערכה כי סין תפעל אז צבאית מול טאיוואן (ראה איור מס' 1). ההגדרה 'תפעל צבאית מול טאיוואן' נבחרה בקפידה כיוון שקשת המבצעים האפשריים היא נרחבת, החל מירי טילים סלקטיבי או נרחב, דרך סגר ימי אזורי (quarantine) או מצור צבאי (blockade), המשך בכיבוש אחד מאיי קינמן הסמוכים לסין, במבצע מיוחד לעריפת השלטון הטאיוואני, וכלה בפלישה אמפיבית מלאה לאי טאיוואן עצמו. במסגרת מאמר זה, די לומר שמהלך צבאי כלשהו צפוי בשנת 2027. אותם "שעונים" הם: הבנה סינית כי איחוד בדרכי שלום אינו סביר; '[מטרת המאה](#)' שהציב הנשיא הסיני לצבא לשנה המאה להקמתו, קרי 2027 – '[להיות מוכן וכשיר להשגת ניצחון אסטרטגי על טאיוואן](#)'; סוף הכהונה השלישית של שי ג'ינפינג כמזכ"ל המק"ס, נשיא סין ויו"ר הוועדה הצבאית המרכזית (CMC); מערכת הבחירות בטאיוואן שמסתיימת בינואר 2028; פיתוח נשק הגנתי מערבי אל מול הטילים ההיפרסוניים הסינים. בנוסף, יש סימנים שניתן לפרשם כמעידים על כוונת סין לפעול בכוח על מנת להשיג את איחוד טאיוואן עם היבשת. נכון שחלק מהשעונים אינם ייחודיים לשנת 2027, ביניהם מרוץ החימוש וההפנמה שאיחוד יהיה אפשרי רק בכוח, אולם התכנסותם ביחד עם השעונים האחרים מתרחשת בפעם הראשונה ב-2027.

ההשפעות הגלובליות של עימות שכזה הן כה חריפות, שנכון יותר להתייחס לתאריך היעד הקרוב ביותר ולהיערך אליהן, מאשר להניח שדבר לא יקרה או יתרחש רק בעוד רבע מאה, בשנת 2049.

איור מס' 1 – אילוסטרציה סנכרון "השעונים"

אחד המהלכים המרכזיים של הנשיא שי ג'ניפינג מתחילת כהונתו ב-2013 היה רפורמות ומודרניזציה בצבא הסיני: ארגון מחדש של הפיקודים המרחביים כדי לקדם שילוביות, הקמת כוחות חדשים דוגמת כוח הסיוע האסטרטגי, שב-2024 פורק לשלושה כוחות נפרדים (מידע, סייבר, חלל). הנשיא גם הגדיר לצבא מטרה להפוך [לצבא ברמה עולמית עד אמצע המאה](#), כש-2049 תהיה שנת המאה להקמתה של הרפובליקה העממית של סין. לתהליך המודרניזציה הגדירו הסינים אבני דרך – מודרניזציה בסיסית ויכולת לנצח מלחמות אזוריות (local wars) עד 2027, ומודרניזציה מלאה של מערכת הביטחון הלאומי עד 2035. מומחים רבים רואים ב-'מטרת המאה' למעשה מוכנות הצבא לאיחוד טאיוואן בכוח. חיבור התובנה כי האיחוד עם טאיוואן הוא מהותי לנשיא שי ולסין העממית, עם האמירה שהצבא הסיני צריך להיות מוכן לנצח מלחמה אזורית ב-2027, מוביל למסקנה כי תאריך היעד הראשון הסביר הוא שנת 2027.

בינואר 2028 ילכו הטאיוואנים לקלפי ויבחרו נשיא. בחירה שלישית רצופה של מנהיג/ה מהמפלגה הדמוקרטית-פרוגרסיבית (DPP), אם תקרה, עשויה להטמיע בסין את ההבנה כי הסיכוי לאיחוד בדרכי שלום (peaceful means) הולך ונעלם, בוודאי [בהתבסס על המגמות החברתיות-פוליטיות בטאיוואן](#). תובנה כזו עשויה לעודד את סין לפעול בכוח כדי להשיג את יעד האיחוד. כמו במרבית המדינות הדמוקרטיות, ניתן יהיה להעריך עוד טרם הבחירות מי בסבירות גבוהה ייכנס לארמון הנשיאות בטייפה. כלומר, במהלך 2027 "שעון" נוסף יחשב את קיצו לאחר. לכן יש הרואים בחלון של 2027 בואכה תחילת 2028 כחלון שבו סין תפעיל כוח כדי לאחד את טאיוואן.

שעון שלישי שמחשב קיצו לאחר הוא פרסונלי. הדומיננטיות של שי ג'ניפינג כמנהיג המק"ס וסין מזכירה יותר את מאז דזה-דונג מאשר את שני קודמיו – הו ג'ינטאו וג'יאנג זה-מין. הבסיס

לכל מדיניות היא "מחשבת שי ג'ינפינג" באותו הנושא. למשל, 'מחשבת שי ג'ינפינג על בניית צבא חזק בעת החדשה', או 'מחשבת שי ג'ינפינג על דיפלומטיה עם מאפיינים סיניים'. שי הצליח לשנות את חוקת המפלגה ולשלב בה שינויים המשרתים אותו: ביטול הכללים המאפשרים רק שתי קדנציות כמזכ"ל, הכרה בו כ"ליבת המפלגה". פולחן האישי בולט ביותר: אין גורם רשמי שינאם או יתראין בלי להזכיר את המחויבות לנשיא או את תרומתו הגדולה. בעמוד הבית של "יומון העם" (People's Daily), העיתון היומי של המפלגה, הבאנר הוא עם תמונת הנשיא וציטוטים מפיו. בסוכנות הידיעות הסינית המרכזית, Xinhua, יש חלק מרכזי בעמוד הבית המוקדש לפעולות הנשיא. אם כן, אין זה מופרך להעריך כי הרצון של שי להשאיר חותם משמעותי בדמות האיחוד עם טאיוואן ולהציב עצמו בשורה אחת עם מאו ועם דנג שיאופינג הוא רב חשיבות. שי צפוי לסיים את הקדנציה השלישית שלו ב-2027 והאיחוד עם טאיוואן מוצג [כאחד העמודים המרכזיים למורשת](#) ייתכן שהוא ישאף לנקוט מהלך צבאי שיתניע את האיחוד. נכון שאין סימנים כי הוא מתכנן לפרוש ולהעביר את השרביט, אך זו היא בכל זאת נקודת ציון שבה, שוב מסתנכרן לראשונה שעון נוסף.

נראה שמרוץ החימוש בין סין לארצות הברית אף הוא דוחף את סין להקדים את המהלכים הצבאיים. נכון לשנת 2025 לסינים יתרון גדול הודות למצאי טילים כגון ה-YJ21 או ה-DF21D, הנחשבים היפרסוניים ומהווים איום משמעותי על צי נושאות המטוסים האמריקאית, שהוא בעל חשיבות מכרעת ליכולת של ארצות הברית להילחם הרחק משטחה. פיתוח אמצעי הנגד עדיין לא הושלם [וההערכות האופטימיות ראות ב-2029](#) כשנה בה יהיו בעלי כשירות בסיסית. מדובר בנשק שובר-שוויון. היכולת למנוע מארצות הברית להתערב היא נדבך משמעותי באסטרטגיה הסינית ל"מניעת הגישה", המכונה ע"י המערב (A2/AD Anti-Access/Area Denial), ולכן בהחלט ייתכן כי סין לא תרצה לאבד יתרון כה משמעותי ליכולתה לממש מהלך צבאי נגד טאיוואן.

מלבד שעונים אלה, שהם אכן נסיבתיים באופיים, ניתן לראות פעולות רבות שמבצעת סין ובמיוחד הצבא הסיני וניתן לפרשן כהכנה למהלך צבאי.

ראשית, בניין הכוח של הצבא הסיני ממוקד ברובו במהלכים צבאיים נגד טאיוואן. למשל בתחום ארגון הכוחות, כחלק מהרפורמות שהחלו ב-2027 הצבא הסב שש חטיבות חי"ר לחטיבות אמפיביות ועל פי דיווחים לא מאומתים מסב כוחות רגליים נוספים לכוחות נחתים. אולי חד משמעי יותר הוא נושא האמל"ח. ברשות הצבא הסיני נצפו לפחות שש [אסדות נחיתה](#) המאפשרות גישור על מכשולי חוף והעברת כוחות וציוד לחוף גם ללא נמל מסודר. לצי הסיני יש שמונה ספינות אמפיביות ישנות מסוג 071, ארבע ספינות חדשות מסוג 075 כאשר כל ספינה מסוגלת להעביר סד"כ גדודי עד חטיבתי על גבי מספר נחתות, רק"ם ולוחמים. הצי הסיני החל בבניית מודל חדש וגדול אף יותר, [דגם 076](#), שהוא בעל יכולות נוספות על הדגמים הקודמים, למשל שיגור מטוסים קלים וכטמ"מים. התכנון הסיני הוא שהספינה הראשונה מדגם זה תיכנס לשירות בשנת 2026. גם בתחום האימונים נראית השקעה בהכנות למהלך נגד

טאיוואן. פורסם שהכוחות הרלבנטיים מתאמנים בהחפה (כיבוש חוף בהגעה מהים) כאחת לחודש. חלק מהתרגילים כוללים תרגול עם [מעבורות ענק אזוריות](#) (Roll On Roll Off), המשרות משמעותית את יכולת הניוד הימית בלי להידרש לבניית ספינות צבאיות נוספות. מאז ביקור ננסי פלוסי בטאיוואן באוגוסט 2022, קיים הצבא הסיני מספר תרגילים גדולים רב זרועיים, המדמים מצור על טאיוואן, הפצצות על האי ויכולות נוספות המשפרות מוכנות למהלך צבאי. תחום התשתיות הוא תחום חשוב נוסף. הצבא הסיני הקים מודל בקנה מידה מלא של [הרובע השלטוני בטאיפיי](#) לשם אימונים של צבא היבשה ולאחרונה אף דווח כי הוסיף את מבנה הרשות השופטת. לקח כאוב מבחינת ישראל ב-7 באוקטובר 2023 היה שארגון שמשקיע משאבים רבים – אימונים, כסף, זמן, קשב – עושה זאת בכוונה להפעיל את היכולות ולא רק לרומם את מורל הגייסות. נראה לכן אלא שבניין הכוח הוא חלק מהתהליכים שמקיים הצבא הסיני על מנת לעמוד במשימת המאה שהוגדרה לו ע"י הנשיא.

שנית, המהלכים הצבאיים והסמי-צבאיים מול טאיוואן הולכים ומסלימים. מחקר של מכון המחקר האמריקני The Jamestown Foundation מינואר 2025 הראה את ההסלמה בהטרדה [הצבאית הסינית במיצר טאיוואן](#). בשנת 2021 240 מטוסים חצו את קו האמצע במיצר טאיוואן, ב-2022 המספר עלה ל-269, 271 בשנת 2023 ו-313 בשנת 2024, כלומר - עלייה של 30% בשלוש שנים. בפברואר 2024, בעקבות תקרית בין דייגים סיניים למשמר החופים הטאיוואני, הודיעה סין כי משמר החופים שלה יפטרל במים הסמוכים לאיי קינמן, הנמצאים שני ק"מ בלבד מפרובינציית פוג'יאן בסין היבשתית, וזאת בניגוד להבנות שהיו בעבר בין סין היבשתית לטאיוואן. סין מפעילה כביכול כוחות שיטור סמי-צבאיים, אך למעשה משמר החופים כפוף לוועדה הצבאית המרכזית (הכפוף למשטרה העממית החמושה, PAP, אשר כפופה לוועדה). פעולה נוספת שניתן לראותה כהסלמה הדרגתית היא השינויים החד-צדדיים בנתיב הטיסה M-503. מדובר בנתיב טיסה העובר מעל קו האמצע של מיצר טאיוואן. בעקבות הבנות בין סין לטאיוואן, הטיסות היו מוסטות שישה מייל ימי לכיוון היבשת ונתיבי טיסה מקושרים משדות תעופה בפרובינציות הסמוכות לטאיוואן היו מושבתות. הבנות אלה סייעו להגדלת מרחב ההתרעה הטאיוואני ולהרגעה מסוימת בין הצדדים. החל מ-2024, סין ביטלה את ההבנות האלה והיא מאפשרת למטוסיה להתקרב לטאיוואן ולהמריא משדות תעופה הסמוכים לבסיסים צבאיים.

כחלק מתפיסת 'שלוש הלוחמות' – לוחמה משפטית, לוחמת דעת קהל ולוחמה פסיכולוגית – סין נמצאת גם במעין מסע של אסדרה וחקיקה שיאפשרו לה, לכשתרצה בכך, להפעיל כוח נגד טאיוואן באצטלה של פעולה חוקית. למשל, חוקק חוק המרחיב את סמכויות האכיפה למשמר החופים, כולל הפעלת אמצעים אלימים, או החוק למניעת פרישה, anti-secession law, המקנה לרשויות החוק והמשפט סמכויות נרחבות נגד פעולות שהן עצמן יגדירו כתומכות בפרישה של פרובינציה מסין. לרשימה יש להוסיף את העדכון משנת 2023 לחוק נגד ריגול כך שיחול על פעולות נוספות שניתן להגדיר כריגול, ואת החוק נגד פרסום מידע על הצבא ברשת ללא אישור, שעודכן בשנת 2025.

גם בתחום התעשייתי-כלכלי נראה כי סין נערכת להשלכות של מהלך צבאי נגד טאיוואן, קרי סנקציות מערביות, פגיעה בשרשראות אספקה, הפסקה או צמצום של השקעות חיצוניות (FDI-Foreign Direct Investments) בסין ועוד. מחקר משנת 2024 מציג מהלכים "אנטי-סנקציות" שסין נוקטת, כגון [צבירת אמצעים והצטיידות](#). בנוסף, סין מגדילה את עתודות הזהב שלה כאמצעי נוסף להתמודדות עם סנקציות מערביות: בספטמבר 2025 ציינו [10 חודשים רצופים של רכישת זהב](#) על ידי הבנק המרכזי הסיני עד לשיא החזקת זהב של 74.02 מיליון אונקיות, ששוות כמעט 270 מיליארד דולר. במידה מסוימת, ניתן לראות את מלחמת הסחר בין סין לארצות הברית, שהקצינה מאז תחילת כהונתו השנייה של הנשיא טראמפ, כהכנה למקרה של עימות קינטי – סין מפגינה את מנופי הלחץ שלה על ארצות הברית בכל הקשור ליצוא מתכות נדירות ומינרלים נדירים (Rare Earth Elements).

גם את ההפשרה המסוימת שנרשמה ביחסים בין סין להודו – חידוש הסכם הפרדת הכוחות בגבול מאוקטובר 2024 ו[חידוש טיסות ישירות](#) בין סין להודו באוקטובר 2025, למשל. וכמובן המפגש בין הנשיא שי לרה"ם מודי באוגוסט אותה שנה – ניתן לראות כסממן נוסף של הכנות שסין עושה לטובת מהלך צבאי נגד טאיוואן. מבצע צבאי מול טאיוואן ידרוש ריכוז מאמץ של מרבית הצבא הסיני ואף תחומים נוספים בממשל הסיני, כגון כלכלה, משפט וסדר ציבורי. הגבול עם הודו מהווה מטרד לא פשוט לסין עקב העוצמה ההודית, הסד"כ ההודי וכן הנחישות להגן על האינטרסים ההודיים מול סין (התנגשויות ב-2020, לדוגמא). לכן, יש הגיון בהרגעת והסדרת הגבול המערבי כך שיאפשר את [ריכוז המאמץ שסין זקוקה לו](#).

יודגש שחלק מהתהליכים שהוצגו לעיל הם ארוכי טווח ולא דווקא אמורים להגיע לקיצם ב-2027. כך למשל, הכנת הכלכלה הסינית או בניין הכוח הצבאי הם תהליכים ארוכים, מתמשכים ובלתי נגמרים. אולם, הנקודה הראשונה שבה ייפגשו כל הצירים האלה היא 2027 ולכן מרבית קובעי המדיניות מתייחסים לשנה זו כשנת יעד שיש להיערך אליה.

משמעויות לישראל

גם לישראל נכון להתייחס להתפתחויות בחומרה ולהיערך לאפשרות של הסלמה משמעותית בין סין לטאיוואן ב-2027. מהלך צבאי סיני נגד טאיוואן יהיה בעל פוטנציאל השפעה עולמי. בקצה הקינטי של הסקלה קיימת האפשרות למלחמה בקנה מידה מלא בין סין לארצות הברית; בקצה "הרך" אפשר לצפות השפעות על נתיבי מסחר, שרשראות אספקה, פגיעה בשוק השבבים העולמי, טלטלות כלכליות והתייקרויות מחירים כמו כן, השפעות מסדר גודל שני, כמו סדר עולמי אחר אם סין תכבוש את טאיוואן וארצות הברית לא מנעה זאת או כשלה בניסיון למנוע זאת.

לאחר הפלישה הרוסית לאוקראינה, לישראל לקח זמן לגבש מדיניות ולמקם עצמה בין הדרישות של המערב לבין מניעת החיכוך עם רוסיה. סביר להניח שבמקרה של עימות בין סין לטאיוואן המתח יהיה חריף אף יותר, מכיוון שארצות הברית לא תאפשר לישראל להישאר

ניטרלית או לספק תמיכה מסויגת. לכל מנעד האפשרויות תהיה השפעה ניכרת על ישראל ולכן על ישראל להיערך.

על ישראל לנהל שיח מקצועי פנימי על אודות אופן ההתמודדות אם ארצות הברית תדרוש השתתפות ישראלית אקטיבית במערכה, דוגמת שימוש ביכולות מודיעין או כל אמצעי אחר, כשמנגד סין, המעצמה השנייה בעולם ושותפת הסחר השלישית בגודלה של ישראל. ישראל נדרשת להחליט על עמדה המתחשבת בצורך הכלכלי בקשרים עם סין ובד בבד, במחויבות שלה לבעלת הברית החשובה ביותר, ארצות הברית. לאחר גיבוש העמדה הישראלית יש לנהל שיח עם ארצות הברית ולתאם בין עמדותיהן של שתי המדינות. ישראל נדרשת להתכונן למקרה הסביר, שארצות הברית לא תדרוש ממנה השתתפות פעילה, אלא רק תסיט את הקשב והמשאבים מהמזרח התיכון לדרום מזרח אסיה. ישראל תידרש אז לעצמאות רבה יותר בהפעלת כוח צבאי, בדגש על אמצעי איסוף, חימושים וחלפים. לכן, יש לבחון אילו פעולות ניתן לבצע כבר כיום בהקשרים של חסינות התעשייה, שרשראות האספקה והצטיידות.

עורכי הסדרה: ענת קורץ ואלדד שביט